

3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι στην απόφαση του Συμβουλίου εμφολοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση σημαντικών διαδικαστικών και ουσιαστικών απαιτήσεων
- Είναι σαφές ότι Συμβούλιο, για να δικαιολογήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στηρίχθηκε σε έγγραφα και αποδείξεις που αφορούν προηγούμενα στάδια της διοικητικής διαδικασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά παράβαση σημαντικών διαδικαστικών και ουσιαστικών απαιτήσεων και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και εκδόθηκε χωρίς αρμοδιότητα του προσώπου που υπογράφει την προσβαλλόμενη απόφαση
- Το προσβαλλόμενο έγγραφο του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2015, στο οποίο περιλαμβάνεται η απόφαση να μη διαγραφεί η προσφεύγουσα, είναι από τυπικής απόψεως ελαττωματικό. Τέτοια ελαττώματα που αφορούν τον τύπο της επίμαχης πράξεως συνεπιφέρουν ουσιώδεις προσβολές των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας.

(¹) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — Petro Suisse Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-525/15)

(2015/C 371/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Grayston, P. Gjortler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 19), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου η οποία περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 26ης Ιουνίου 2015, το οποίο απευθύνθηκε στους δικηγόρους της προσφεύγουσας, σχετικά με την επανεξέταση του καταλόγου των προσώπων και οντοτήτων που κατονομάζονται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά άρνηση διαγραφής της προσφεύγουσας από τον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι παρατέθηκε ανεπαρκής αιτιολογία
 - Η απόφαση της 26ης Ιουνίου 2015 (η προσβαλλόμενη απόφαση επί της επανεξετάσεως) χρησίμευσε επίσης ως έγγραφο κοινοποιήσεως της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις), χωρίς όμως στο έγγραφο για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων να παρατίθεται αιτιολογία.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι στην απόφαση του Συμβουλίου εμφιλοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως
 - Μολονότι ανήκει στη ΝΙΟC, η προσφεύγουσα αποτελεί αυτοτελή νομική οντότητα η οποία εδρεύει στην Ελβετία και λειτουργεί νόμιμα ως τοπική εταιρία παροχής υπηρεσιών με πολύ περιορισμένο κύκλο εργασιών.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας
 - Το Συμβούλιο, επιτρέποντας σε συγκεκριμένο και μη προδιοριζόμενο κράτος μέλος να οδηγήσει το Συμβούλιο να λάβει απόφαση χωρίς προηγούμενες να εξετάσει όλα τα συναφή έγγραφα ή αποδεικτικά στοιχεία, εισήγαγε μονομερώς μια καινοφανή διαδικασία λήψεως αποφάσεων η οποία δεν έχει νομική βάση στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλη διάταξη των Συνθηκών. Αυτός ο τρόπος ενέργειας διαταράσσει την ισορροπία μεταξύ των εξουσιών έρευνας και λήψεως αποφάσεως του Συμβουλίου και του δικαιώματος δικαστικής προστασίας της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζεται ότι η απόφαση του Συμβουλίου συνιστά προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος ιδιοκτησίας
 - Το Συμβούλιο, στην ουσία, ουδόλως αιτιολόγησε τους περιορισμούς που επέβαλε στην προσφεύγουσα. Η αναγραφή της προσφεύγουσας, μιας ελβετικής εταιρίας με περιορισμένες δραστηριότητες ως τοπικής εταιρίας παροχής υπηρεσιών, ουδαμώς δύναται να συμβάλει στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, και το Συμβούλιο δεν μπορεί να παράσχει αποδείξεις περί του αντιθέτου.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2015 — ΗΚ Intertrade κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-526/15)

(2015/C 371/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΗΚ Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Χονγκ-Κονγκ) (εκπρόσωποι: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey και D. Rovetta, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 19), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 161, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,